

മധുരമായ കൂട്ടികളേ- നിങ്ങൾക്ക് ഈ ശ്യാമയുടെ ആദി-മല്ലു-അന്തുതെതക്കുറിച്ചറിയാം, നിങ്ങൾക്ക് ബാബയിലുടെ മുന്നാമത്തെ നേത്രം ലഭിച്ചതിനാൽ നിങ്ങൾ ആസ്തികരാണ്.

ചോദ്യം: ബാബയുടെ ഏതൊരു കെട്ടിൽ ധർമ്മസ്ഥാപകർക്ക് കൊടുക്കാൻ സാധിക്കില്ല?

ഉത്തരം: ബാബ സത്ഗുരുവാണ്. ഒരു ധർമ്മസ്ഥാപകരേയും ഗുരു എന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല, കാരണം ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും മുക്തമാക്കി സുഖത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നവരാണ് ഗുരു. ധർമ്മസ്ഥാപകരുടെ പുറകിൽ അവരുടെ ധർമ്മത്തിലുള്ള ആത്മാക്കളും പരംധാമത്തിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിയിലേക്ക് വരുന്നു. അവർ ആരേയും ഒപ്പം കൊണ്ടുപരുന്നില്ല. ബാബ വരുന്നേം എല്ലാ ആത്മാക്കളേയും വീടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു. അതിനാൽ ബാബ എല്ലാവരുടേയും സത്ഗുരുവാണ്.

ഗീതം: ഈ പാപത്തിന്റെ ലോകത്തിൽ നിന്നും.....

ഓം ശാന്തി. മധുര-മധുരമായ ആത്മീയ കൂട്ടികൾ ഗീതത്തിന്റെ വരി കേട്ടു. ഈ പാപത്തിന്റെ ലോകമാണ്. ഇത് പാപാത്മാക്കളുടെ ലോകമാണെന്ന് കൂട്ടികൾക്കരിയാം. ഇതെത്ര മോശമായ വാക്കാണ്. പക്ഷേ ഈ ശരിക്കും പാപാത്മാക്കളുടെ ലോകമാണെന്ന് മനുഷ്യർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. തീർച്ചയായും പുണ്യാത്മാക്കളുടെ ലോകവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ലോകത്തെ സർബ്ബമെന്നാണ് പറയുന്നത്. പാപാത്മാക്കളുടെ ലോകത്തെ നരകമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഭാരതത്തിലാണ് സർബ്ബത്തിന്റെയും നരകത്തിന്റെയും ചർച്ച ഒരുപാടുള്ളത്. മനുഷ്യർ മരിക്കുന്നേം സർബ്ബത്തിലേക്ക് പോയി എന്ന് പറയുന്നു, അതിന്റെ നരകവാസികളായിരുന്നു. പതിതമായ ലോകത്തിൽ നിന്നും പാവനമായ ലോകത്തിലേക്കാണ് പോയത്. എന്നാൽ മനുഷ്യർക്ക് ഒന്നും അറിയില്ല. എന്ത് വായിൽ വരുന്നുവോ അത് പറയും. യഥാർത്ഥമായ അർത്ഥമെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

ബാബ വന്ന കൂട്ടികളെ ആശസ്ത്രിപ്പിക്കുകയാണ്, കുറച്ച് ക്ഷമയോടെയിരിക്കു. നിങ്ങൾ പാപത്തിന്റെ ഭാരതത്താൽ വളരെ ഭാരമുള്ളവരായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഈപ്പോൾ നിങ്ങളെ പുണ്യാത്മാവാക്കി മാറ്റി സർബ്ബത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു. സർബ്ബത്തിൽ പാപമോ ദുഃഖമോ ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. കൂട്ടികൾക്ക് ക്ഷമയുണ്ട്. ഈനിവിടെയാണെങ്കിൽ നാജൈ ശാന്തിയാമത്തിലേക്കും സുഖധാരായിലേക്കും പോകും. രോഗിയായ മനുഷ്യർ അല്ലപോം സുവബ്മായാൽ ദോക്കൻ പറയും-നിങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് തന്നെ സുവം പ്രാഹിക്കും, ക്ഷമിക്കും. ഈപ്പോൾ ഈ പരിധിയില്ലാത്ത ക്ഷമയാണ്. പരിധിയില്ലാത്ത ബാബ പറയുന്നു-നിങ്ങൾ വളരെ ദുഃഖിയും പതിവുമായികഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈപ്പോൾ ബാബ നിങ്ങൾ കൂട്ടികളെ ആസ്തികരാക്കി മാറ്റുകയാണ്. പിനീട് രചനയുടേയും പരിചയം നൽകുന്നു. ഔഷ്ഠിമുനിമാരും പറയുന്നു, തങ്ങൾക്ക് രചയിതാവിനേയും രചനയേയും അറിയില്ല എന്ന്. ഈപ്പോൾ രചയിതാവിനേയും രചനയേയും ആർക്കാണ് അറിയുന്നത്! എപ്പോഴാണ്, ആർക്കുടെയാണ് അറിയാൻ സാധിക്കുന്നതെന്ന് ആർക്കും അറിയില്ല. ശ്യാമയുടെ ആദി-മല്ലു-അന്തുതെത്തെ ആർക്കും അറിയില്ല. ബാബ പറയുന്നു-ഞാൻ ശ്യാമയനുസരിച്ച് സംഗമയുഗത്തിൽ വന്ന് ആദ്യമാദ്യം നിങ്ങൾ കൂട്ടികളെ ആസ്തികരാക്കി മാറ്റുന്നു, പിനീട് നിങ്ങളെ രചനയുടെ ആദി-മല്ലു-അന്തുതെത്തിന്റെ രഹസ്യം കേൾപ്പിക്കുന്നു, അർത്ഥം നിങ്ങളുടെ അഞ്ചാനത്തിന്റെ മുന്നാമത്തെ നേത്രം തുറക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് വെളിച്ചും ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. കണ്ണിന്റെ വെളിച്ചും പോകുന്നേം മനുഷ്യർ അനധികാരി മാറ്റുന്നു. ഈ സമയം മനുഷ്യർക്ക് ഇഞ്ചാനത്തിന്റെ മുന്നാമത്തെ നേത്രമെല്ലാം. മനുഷ്യരായിട്ട് അപ്പേന്നേയും രചനയുടെ ആദി-മല്ലു-അന്തുതെത്തേയും അറിയില്ലെങ്കിൽ അവരെ ബുദ്ധിമുഖിയീനരെനാണ് പറയുന്നത്. ഗീതവുമുണ്ട്-നന്ന്, അനധികാരി സന്താനങ്ങളും അനധികാരി, മറ്റൊന്ന് നല്ലവരും. മഹാഭാരത യുദ്ധത്തിലുടെ ഒരു ആദി സന്താന ദേവീ-ദേവത ധർമ്മം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ബാബ ആത്മാക്കൾക്ക് സത്യയുഗീ സ്വരാജ്യം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി രാജ്യയോഗം പറിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആത്മാവാണ് പറയുന്നത്-ഞാൻ രാജാവാണ്, ഞാൻ വക്രീലാണ് എന്നെന്നല്ലാം. നമ്മൾ വിശ്വത്തിലെ സ്വരാജ്യം വിശ്വത്തിന്റെ രചയിതാവാകുന്ന ബാബയിലുടെ പ്രാവർത്തമാക്കുകയാണെന്ന് നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിന് ഈപ്പോൾ അറിയാം. ബാബ ഏതിന്റെ രചയിതാവാണ്? പുതിയ ലോകത്തിന്റെ, ബാബ പുതിയ സൃഷ്ടിയുടെ രചയിതാവായതിനാൽ മുഴുവൻ ഇഞ്ചാനവുമുണ്ട്. രാശിക്കും മുഴുവൻ ലോകത്തിന്റെയും ചരിത്രവും ഭൂമിശാസ്ത്രവും അറിയില്ല. ആർക്കും ഇഞ്ചാനത്തിന്റെ മുന്നാമത്തെ നേത്രമെല്ലാം. ബാബക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും മുന്നാമത്തെ നേത്രം നൽകാം സാധിക്കില്ല. ലോകത്തിന്റെ ചരിത്രവും, മുലവതനവും സൃഷ്ടമവതനവും, സ്ഥൂലവതനവും.... ഇതെല്ലാം നിങ്ങൾക്കാണ് അറിയുന്നത്. മുലവതനം ആത്മാക്കളുടെ

സൃഷ്ടിയാണ്. സന്ധാസിമാർ പറയുന്നു—തങ്ങൾ ബേഹത്തിൽ പോയി ലയിക്കും അമവാ ആത്മാവാകുന്ന ജോതി പരമാത്മാവാകുന്ന ജോതിയിൽ പോയി ലയിക്കുമെന്ന്. അങ്ങനെയാനുമില്ല. ബേഹത്തിൽ പറയുന്നു—ബേഹത്തും തന്നെയാണ് ഭഗവാൻ, എത്ര വ്യത്യാസമാണ്. ബേഹം എന്നത് തത്തമാണ്. ആകാശ തത്തവരത പോലെ ബേഹമബുദ്ധ തത്തമാണ്. ബേഹത്തരത്തിൽ നിങ്ങൾ ആത്മാക്ലും പരമപിതാ പരമാത്മാവുമാണ് വസിക്കുന്നത്. ബേഹത്തരത്തെ മധുരമായ വീംഗനാണ് പറയുന്നത്. അത് ആത്മാക്ലുടെ വീംഗാണ്. ബേഹമാകുന്ന തത്തവരതിൽ ഓരാത്മാക്ലും ലയിക്കുന്നുമില്ല, വിനാശവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല എന്ന് കൂട്ടിക്കർക്ക് മനസ്സിലായിക്കഴിഞ്ഞു. ആത്മാവ് അവിനാശിയാണ്. ഈ ദ്രാമയും ഉണ്ടായതും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതും അവിനാശിയുമാണ്. ഈ ദ്രാമയിൽ എത്ര അഭിനേതാക്ലും ഹാജരാണ്. നാടകം പുർത്തിയാകുമ്പോൾ എല്ലാ അഭിനേതാക്ലും രചയിതാവും ഹാജരാകുന്നു. ഈ സമയം ഈ പരിധിയില്ലാത്ത ദ്രാമയും പുർത്തിയാകുന്നു, വീംഗും ആവർത്തിക്കും. പരിധിയുള്ള നാടകത്തിൽ മാറ്റുംണാക്കാനും സാധിക്കും, ദ്രാമ പഴയതുമാകും.എന്നാൽ ഈ പരിധിയില്ലാത്ത നാടകം അനാദിയും അവിനാശിയുമാണ്. ബാബ ത്രികാലദർശിയും ത്രിനേത്രികളുമാകി മാറ്റുന്നു. ദേവതകൾ ത്രികാലദർശികളാണ്. ശുദ്ധ വർണ്ണത്തിലുള്ളവരും ത്രികാലദർശികളാണ്. നിങ്ങൾ ബോഹമാ വർണ്ണത്തിലുള്ളവരാണ് ത്രികാലദർശികൾ. ബോഹമാനായി മാറ്റാതെ ജണാനത്തിന്റെ മുന്നാമത്തെ നേത്രം ലഭിക്കില്ല. നിങ്ങൾക്ക് വൃക്ഷത്തിന്റെ ആദി-മദ്യ-അന്ത്യത്തേയും എല്ലാ ധർമ്മത്തേയും അഭിയാം. നിങ്ങളും മാസ്ത്ര നോളേജ്-ഫുള്ലായി മാറ്റുന്നു. അച്ചൻ കൂട്ടിക്കളെ തനിക്ക് സമാനമാകി മാറ്റുമ്പോം. ജണാനത്തിന്റെ സാഗരനും, എല്ലാ ആത്മാക്ലുടേയും അച്ചൻ ഒരു ബാബ മാത്രമാണ്. എല്ലാ കൂട്ടികളേയും ആസ്തികരാകി മാറ്റി ത്രികാലദർശികളാകി മാറ്റുന്നു. നിങ്ങൾ കൂട്ടികൾ എല്ലാവരോടും പറയണം— ശിവബാബ പനിതിക്കുകയാണ്, ബാബയെ ഓർമ്മിക്കു. ആസ്തികരായി മാറ്റിവർ ബാബയെ നല്ല രീതിയിൽ ഓർമ്മിക്കുന്നു. നിങ്ങളോട് ബാബക്കും സ്വന്നഹമുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് സർഘത്തിന്റെ സപ്തത്ത് നൽകുന്നു. വിനാശകാലെ വിപരീത ബുദ്ധി നശിക്കുമെന്നും വിനാശ കാലെ പ്രീത ബുദ്ധി വിജയിക്കുമെന്നും മഹിമയുണ്ട്. ഗീതയിലും ചില ചില വാക്കുകൾ സത്യമാണ്. ശ്രീമദ്ഭഗവത് ശീത സർപ്പോതമമായ ശാസ്ത്രമാണ്. ആദി-സനാതന ദേവീ-ദേവത ധർമ്മത്തിന്റെ ശാസ്ത്രം. മുഖ്യമായത് 4 ധർമ്മ ശാസ്ത്രങ്ങളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിതന്നിട്ടുണ്ട്. മരുല്ലാ ധർമ്മത്തിലുള്ളവരും വരുന്നത് അവനവരെ ധർമ്മം സ്ഥാപിക്കാനാണ്. രാജ്യപദിയുടെ കാര്യമില്ല. ധർമ്മസ്ഥാപകരെ ഗുരു എന്ന് പറയാനും സാധിക്കില്ല. തിരിച്ചു കൊണ്ടുപോവുകയാണ് ഗുരുവിന്റെ ജോലി. ഈബാഹിം, ബുദ്ധൻ, ക്രിസ്തു ഇവർ വരുന്നതോടെ അവരുടെ വംശാവലികളും വരുന്നു. ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ച് സുവത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നവരാണ് ഗുരു. മരുല്ലാ ഗുരുക്കുമാരും ധർമ്മം സ്ഥാപിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ് വരുന്നത്. ഈ ലോകത്തിൽ ഒരുപാട് പേരെ ഗുരു എന്ന് പറയുന്നു. ബേഹം, വിഷ്ണു, ശക്രനേയയും ഗുരു എന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല. എല്ലാവരുടെയും സത്ശതി ഭാതാവ് ഒരു ശിവബാബയാണ്. പിളിക്കുന്നതും ഒരു രാമനെ മാത്രമാണ്. ശിവബാബയേയും രാമനെന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഒരുപാട് ഭാഷകൾ ഉള്ളതിനാൽ പേരുകളും ഒരുപാട് പെച്ചിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ പേര് ശിവനെന്നാണ്. ബാബയെ സോമനാമനെന്നും പറയുന്നു. സോമരണം കൂടിപ്പിച്ചു അർത്ഥം ജണാന ധനം നൽകി. അല്ലാതെ വൈള്ളത്തിന്റെ കാര്യമാനുമില്ല. നിങ്ങളെ സമുഖത്ത് നോളേജ്-ഫുള്ലും ആനന്ദമുള്ളവരുമാകി മാറ്റുന്നു. ബാബ ജണാനത്തിന്റെ സാഗരനാണ്. നിങ്ങൾ കൂട്ടിക്കളെ ജണാനത്തിന്റെ നൽകളാകി മാറ്റുന്നു. സാഗരം ഒന്നു മാത്രമാണ്. ഒരു സാഗരത്തിൽ നിന്നാണ് ഒരുപാട് നൽകൾ ഉത്തരവിക്കുന്നത്. ഈപ്പോൾ നിങ്ങൾ സംഗമയുഗത്തിലാണ്. ഈ സമയം ഈ മുഴുവൻ ഭൂമിയും രാവണന്റെ സ്ഥാനമാണ്. ഒരു ലക്ഷ മാത്രമായിരുന്നില്ല, മുഴുവൻ ഭൂമിയിലും രാവണന്റെ രാജ്യമാണ്. രാമരാജ്യത്തിൽ വളരെ കുറച്ചു മനുഷ്യർ മാത്രമായിരിക്കും. ഈ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയിലാണ് ഉള്ളത്. ബാബ മനസ്സിലാക്കിതരുന്നു-താൻ 3 ധർമ്മങ്ങളുടെ സ്ഥാപനയാണ് ചെയ്യുന്നത്-ബോഹമാർ, ദേവത, ക്ഷത്രിയർ. പിന്നീട് വൈഷ്ണവും ശുദ്ധ വർണ്ണത്തിലുമുള്ളവർ വന്ന് അവരവരുടെ ധർമ്മം സ്ഥാപിക്കുന്നു. അനേക ധർമ്മങ്ങളുടെ വിനാശവും ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നു. ഭാരതത്തിൽ ത്രിമുർത്തിയുടെ ചിത്രവുമുണ്ടാക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിൽ നിന്നും ശിവന്റെ ചിത്രത്തെ അപേതുക്ഷമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ശിവന്റെ ചിത്രത്തിലും തെളിയിക്കപ്പെടുന്നത്, ശിവൻ ബേഹാവിലും സ്ഥാപനയും, വിഷ്ണുവിലും പാലനയും ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ ശിവനെ ചെയ്യുന്നവനും ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നവനും പറിപ്പിക്കുന്നു. കർമ്മം,ആകർമ്മം, വികർമ്മത്തിന്റെ ശത്രീയക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കിതരുന്നു. രാവണ രാജ്യത്തിൽ നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന കർമ്മം വികർമ്മമായി മാറുന്നു. ഈ ലോകത്തിൽ വികർമ്മങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഉണ്ടാകുന്നത് കാരണം രാവണ രാജ്യമാണ്. സത്യയുഗത്തിൽ 5 വികാരങ്ങളെയില്ല. ഓരോരോ കാര്യവും മനസ്സിലാക്കാനുള്ളതുമാണ്,

ஸெக்கார்டில் மனஸிலாக்கிகொடுக்காவுள்ளதுமான். ஓம் என ஶவ்த்திரை அல்தமங் மனுஷுர் வஜரை வின்தாரதேதாடு கூடி மனஸிலாக்கிகொடுக்குண்டு. ஸாவை பரியுனு- ஓம் என்னால் என்ற அத்தோவ், ஹதைஞ் ஶரீரவு. எது சுவாஜமான். நம்முச் சூவயாமத்திலேக்க் போவுக்கயாளைங் மனஸிலாக்குண்டு. கூஷ்ளாஞ்சே கேஷ்டுதெதை சூவயாமமென் பரியுனு. அதைஞ்செத் கூஷ்ளாபுதியிலேக்க் போகான் ஏற்பாக் பரிஶேமிக்குண்டு. நினைஶ் ஹபூஶ் கெதி செய்யுனில். நினைஶ்க்கான் ஹா அதைங் லாபிசிட்டுத்த, மருாரு மனுஷுர்க்கூங் ஹா அதைந்மில். ஸாவை நினைஞ்ஜெ பாவுமாக்கி மாருந்பு பினீக் பதிதமாக்கி மாருந்த அத்ரான்? ஹத் அத்ரக்குங் பரியான் ஸாயிக்கில். எல்லா ஸ்த்ரீக்களும் பூருஷமாரும் கெத்ரைன், ஸீதமாரான். எல்லாவருடையும் ஸத்தாநி செய்யுந்த ஸாவயான். எல்லாவருடைய ராவுளைஞ் ஜயிலிலான். ஹா லோகம் டுவயாமமான். ஸாவை நினைஞ்ஜெ ஸுவயாமத்திரை அயிகாதியாக்கி மாருந்பு. ஹனைநெயுத்த அஷ்டெ 5000 பரிஷணைக்கு ஶேஷமான் நினைஶ் காளுந்த. ஹபூஶ் லக்ஷ்மீ-நாராயாஞ்சே அத்தொவிக் அதைந்முள்க- என்ற செருப்புத்திற் கூஷ்ளாஞ்சே பினீக் வலுதாயி தஞ்சே ஶரீரம் உபேக்ஷிக்கூங், பினீக் மருாரு ஶரீரமெடுக்கூங். ஹா அதைங் மருாலிலுமில்.

ஸாவை பரியுனு- நினைஞ்ஜெல்லாவரும் பாற்புதிமாரான். நினைஞ்ஜெ அமரங்மாராக்கி மார்தி அமரலோகத்திலேக்க் கொள்ளுபோகுந்தினுவேங்கி ஶிவவைவை அமரகம கேஶப்பிக்கூக்கயான். ஹா லோகம் முடியுலோகமான். நினைஶ் எல்லா பாற்புதிமாரும் அமரங்மாமனிலுடை அமரகம கேட்குகொள்ளிரிக்கூக்கயான். நினைஞ்ஜெ ஸத்யம்-ஸத்யமாயி மாருந்த. ஸாவயை ஓர்மிக்குந்திலுடை யான் நினைஞ்ஜெ அத்தொவ் அமரங்மாயி மாருந்த. அமர லோகத்திற் டுவயத்திரை காருமில். ஸர்பும் ஒரு தோலுதிச்சு மருாநெடுக்கூந்பு. ஹா உராஹரளைஞ்ஜெல்லாங் ஹவிடுதெதயான். டெமரியுடை உராஹரளவும் ஹவிடுதெதயான். நினைஶ் ஸொஹளர் விகாரீ கீடங்ஜெ பறிவர்த்தநபூட்டுத்தி வேவதயாக்கி மாருந்பு கற்றதவும் செய்யுந்பு. ஹத் மனுஷுருடை காருமான். ஹத் வள்ளிரை ஒரு உராஹரளங் மாற்மான். நினைஶ் ஸொஹளராய கூட்டுக்கூ ஸாவயிலுடை அமரகம கேட்குகொள்ளிரிக்கூக்கயான், மருங்குவர்க்கு அதைந்திரை டூ-லூம் செய்யுந்திலுடை மனுஷுநிற் நின்பும் வேவத, ஸர்புத்திலை மாலாவயாயி மாருந்பு. அல்லாத மாநஸங்காரத்திற் முன்னிக்கூஜிக்கூந்திலுடை மாலாவயாயைாங்பும் மாரில். ஹதைல்லாங் அஸதுமான். நினைஶ் அஸதும் மாற்மான் கேட்குவந்த. ஹபூஶ் ஸாவை ஸத்யம் கேஶப்பிக்கூந்பு. ஹபூஶ் ஸாவை பரியுனு- ஸுயதெதை அத்தொவாளைங் மனஸிலாக்கூ. நிராகாரங்காய பரமபிதா பரமாத்மாவ் ஹா ஸெஹா முவத்திலுடையான் கேஶப்பிக்கூந்த என் நினைஶ்களியாங். நம்முச் ஹா காதுக்குலிலுடையான் கேஶக்கூந்த. அத்தொலிமானியாயி மாருளாங். பினை பரமாத்மாவ் திரிசுரிவ் நஞ்கூந்பு. என்ற அத்ரான்? மருார்க்கூங் நினைஞ்ஜெ அத்தொலிமானியாக்கி மாருான் ஸாயிக்கில். நினைஶ் அத்தொலிமானியாயி மாரு என் ஸாவக்கல்லாத மருார்க்கூங் பரியான் ஸாயிக்கில். ஶிவஜயநியும் அதேலாஷிக்கூந்பு, எனால் ஶிவவைஞ் ஜயதி எனைநெயான் உள்ளகுந்தென் அரியில். ஸாவயான் ஸுயம் வங்க மனஸிலாக்கிதழுந்த-என்ற ஒரு ஸாயாரள வழுவைஞ் ஶரீரத்திலான் பிழேக்குந்த. ஹலைக்கிற ஸெஹாவ் எவிடுகூந்த வருந்த? பதிதமாய ஶரீரம் தங்க வேளை. ஸுக்ஷம் வத்துவாஸியாய ஸெஹாவிற் பிழேக்குந்த ஸெஹாவை ரசிக்கில்லோ. ஸாவை பரியுனு- என்ற பதிதமாய லோகத்திலை பதிதமாய ஶரீரத்திலேக்கான் வருந்த. ஸெஹாவிலுடையான் ஸமாபநயுள்ளகுந்தென் பாடபூட்டிகூங்க. பினீக் ஸுர்புத்திரை நஞ்சதுந்பு, அத்ராளை ஹா அதைந்தெதை பாப்தமாக்கூந்த அவரான் வேவதயாயி மாருந்பு. ஸெஹாவிற் சித்ரதெதை காளுவோஶ் மனுஷுர் ஸஂஶயிக்கூந்பு. பரியுனு ஹத் டாப்புடை சித்ரமாளைங். பெஜாபிதா ஸெஹாவ் தீர்ச்சுயாயும் ஹவிடெயாயிரிக்கூங். எனைநெயான் ஸுக்ஷம்வத்துவத்திற் பெஜக்கலை ரசிக்கூந்த. பெஜாபிதா ஸெஹாவிற் கூட்டுக்குந்த அதிர்களைக்கிற ஸெஹாகுமாரங்கும் குமாரியுமுள்க. அல்பா போலும் அஸதுமாயிரிக்கில்லோ. நம்முச் ஶிவவையைலுடை ஸுவத்து ப்ராப்தமாக்கூக்கயான். ஸுக்ஷம்வத்துவத்திலுடை ஸெஹாவ் அவுக்கு ஸெஹாவான் என் நினைஶ் கூட்டுக்கீக்கல் மனஸிலாக்கிதழுக்குங்க. பெஜாபிதா ஸெஹாவ் ஸாகாரத்திலும் உள்ளயிரிக்களை. பதிதமாய ஸெஹாவ் தங்கயான் பாவுமாயி மாருந்த. தத்தூ(பாவுமாய ஸெஹாவ் தங்கயான் பினீக் பதிதமாயி மாருந்த) ஶரி!

வஜரைக்காலதெதை வேற்பாடிக்குஶேஷம் திரிகைக்கிடிய மயுர மயுரமாய கூட்டுக்கீக்கல் மாதாவும் பிதாவு மாய ஸாப்வாயுடை ஸ்தேஷ ஸ்மரளைக்கும் ஸுப்ரெதவும். அத்தையீ அஷ்டைஞ் அத்தையீ கூட்டுக்கீக்கல் நம்பக்காரா.

ധாரணய்க்குஜெ முவை ஸாரங:-

- 1) அத்தமானிமானியாயி மாரி ஹூ காடுகளிலுடை அமைக்கம் கேஸ்களை. அதொன்றிருக்கிற டூ-டூ செய்த முடிஜெல்வரை தனிக்க ஸமாநமாகவி மார்பூன் ஸேவனத்திற் முழுக்களை.
- 2) வாபக்க ஸமாநம் நோஹேஜ்பூஜெலூ, அதைமுடிஜெல்வரைமாயி மார்னை. ஸோமரஸங் குடிக்குகயும் குடிப்பிக்குகயும் வேளை.

வரதாநம:- ஹோலோ ஹார்ட (வாபையை பிர்தூடருக), ஸீ ஹார்ட (வாபையை நோக்குக) ஹூ மஹா மந்த்திலுடை ஏக்ரஸ் ஸமிதி உள்ளக்குன் ஶேஷ்ட் புருஷார்த்தமியாயி வெக்கு

ஸீ ஹார்ட - ஹோலோ ஹார்ட ஹூ மஹாமந்த்தை முனித் வசூக்காள்க் குறைகு குறைகு குறைகு பொய்க்கொண்டயிரிக்கு, பராமாக்காண்ட போகு. ஓரிக்கலூ அத்தமாக்கலை நோக்கருத் திட்டமுடையிரிக்கு அத்தீபம் குறவுக்கு உள்ளாயிரிக்கு, ஸபாநமாயிரிக்கில்லை, அதுகொள்க் கோலோ ஹார்ட அல்லாதை பெர்ட் ஸிஸ்ட்டம். அப்போது ஏதுபோலையானோ வாபை ஏக்ரஸ்மாயிட்டுஜெல் அதுபோலை பிர்தூடருக்குவரை ஸ்தவே ஏக்ரஸ்மாக்கு.

ஸூாரஸி:- பரப்பின்நத்திருக்கிற பிரதாவத்திற் வராதை ஶுப்பின்நம் செய்யுன ஶுப்பின்கமளியாகு.